

Perquè la revolució tingui èxit necessitem una bona educació, amb ciutadans ben informats i protegits. Es tracta d'evitar que la violència generi violència.

El 25 de gener, el poble egipci va sortir al carrer per exigir que canviés el govern que tant de temps l'havia oprimit. Durant més de 23 anys la societat egípcia s'havia 'empetitit', especialment pel que fa a l'educació i al nivell de vida de la classe mitjana –la majoria de la població–, vivint per sota del llindar de pobresa.

Determinació, perseverança. Un punt de no retorn. Una revolució pacífica, sense líders, que va fer possible l'eliminació de Hosni Mubarak.

Ara, però, comença un camí lent i complicat per fer els canvis reals.

Els pobles àrabs necessiten una democràcia que protegeixi les idees i eviti els extremismes, que compti amb el suport de la comunitat internacional, i una nova constitució que empari totes les llibertats bàsiques. Els millors guardaespalles de la democràcia seran els propis ciutadans si tenen una bona informació i educació.

Es tracta, en definitiva, de fer possible un lideratge civil, d'evitar que la violència generi violència.